

**Polska Agenda Odporności Cyfrowej 2040**

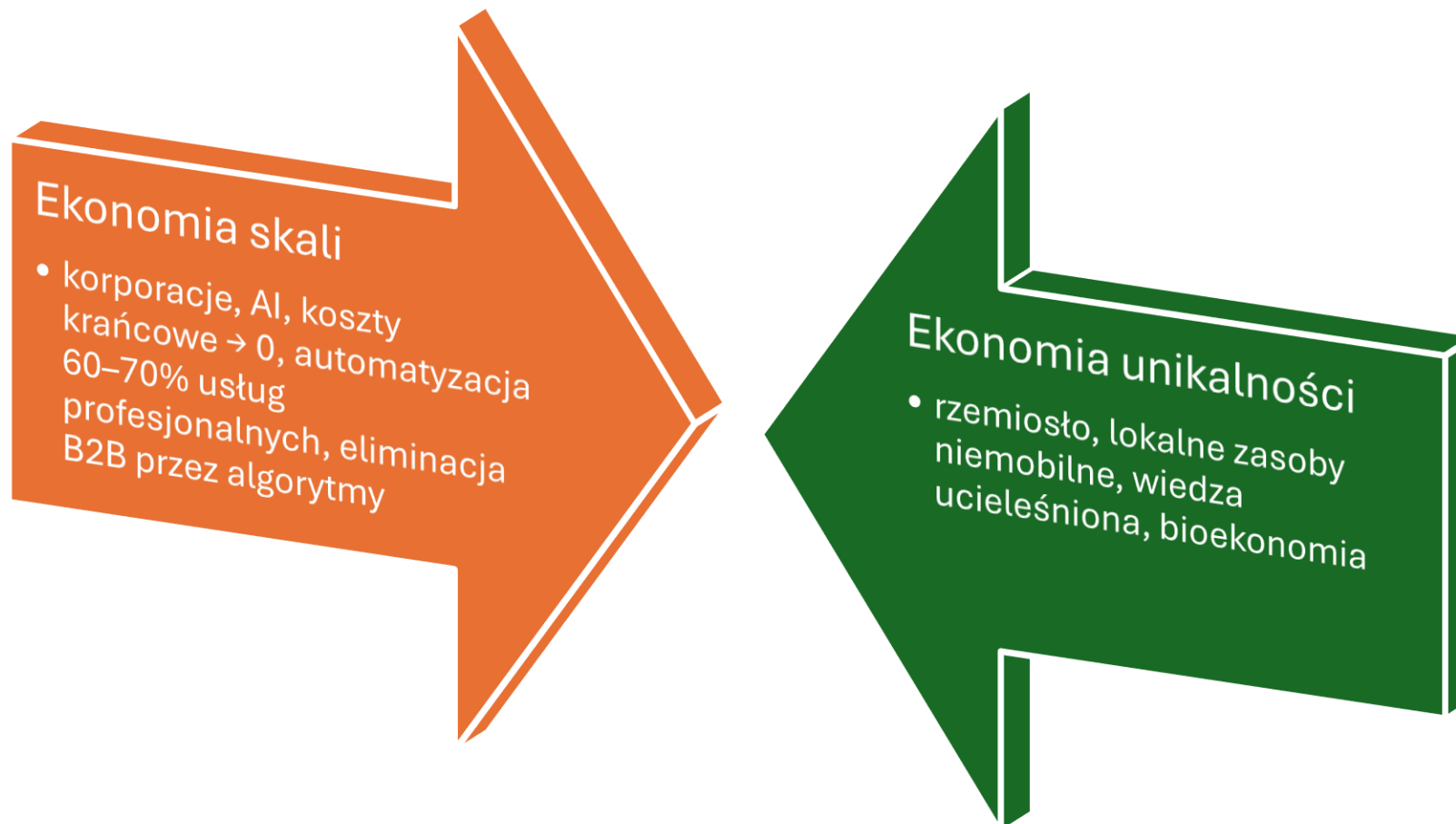
model strategicznego przygotowania  
na antynomie cyfryzacji.

# Scenariusz: Techno-polaryzacja

obszar strategiczny: Gospodarka i konkurencyjność  
przedsiębiorstw

Automatyzacja jako mechanizmem redystrybucji władzy

# Zderzenie dwóch ekonomii



**Po której stronie stoi Polska w 2026 r. — i czy zdąży zmienić pozycję przed 2031 r.?**

# Cyfrowy kataster: nadzór jako kolonizacja

## Przyczyna:

- UE narzuca standardy cyfrowego raportowania mapowanie każdej firmy, transakcji i procesu. Infrastruktura kontrolowana przez zewnętrzne oligopole (USA lub Chiny).

## Skutek:

- algorytmy korporacyjne eliminują firmy B2B, bo mają pełną transparentność danych.

## Paradoks:

- regulacja stworzona w imię ochrony staje się narzędziem dominacji.

## Trzy uzależnienia Polski:

energetyczne (LNG),

technologiczne (brak chipsetów, chmury, AI),

militarne (NATO).

# Dramat w trzech aktach

## Akt I: Architektura podporządkowania 2025–2031

- Utrata suwerenności technologicznej i energetycznej.
- Polska jako „wasal wasala” — zależna od hegemonów, bez własnych platform cyfrowych, bez własnej infrastruktury krytycznej.

## Akt II: Wielka dezintegracja 2031–2036

- Spirala śmierci klasy średniej: AI eliminuje 60–70% usług profesjonalnych. Handel detaliczny traci konkurencyjność wobec e-commerce z personalizacją AI.
- Koszty transportu spadają o 30–40% (autonomizacja) - nowe reguły globalnej konkurencji.
- Polska z „montowni Europy” w kierunku peryferyjnej platformy.

## Akt III: Kryzys AGI 2037–2038 — reset czy katastrofa?

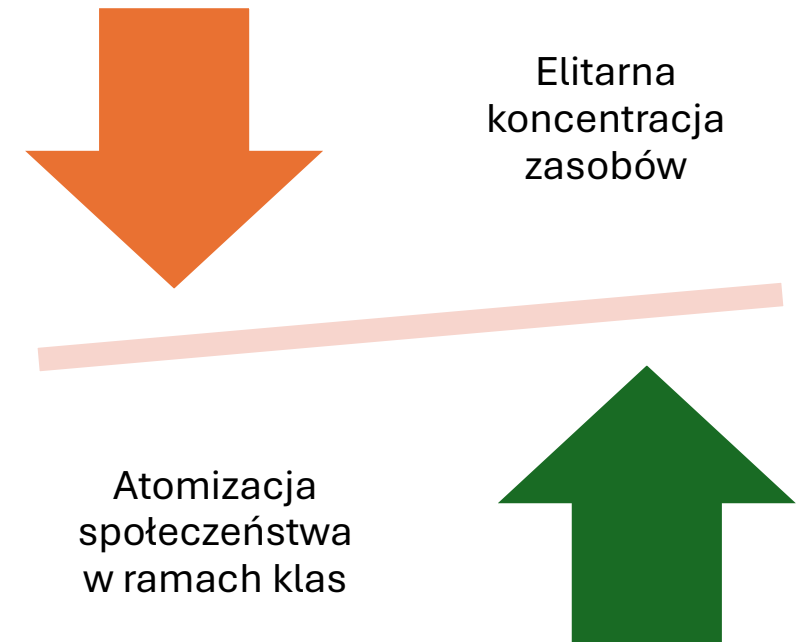
- AGI przetłumaczy systemy cyberbezpieczeństwa → masowe wycieki danych → ataki na globalne systemy logistyczne → panika finansowa.
- Cyfrowy nadzór się zawiesza.
- Paradoks kryzysu: małe firmy działające „obok” systemu cyfrowego okazują się stabilniejsze od korporacyjnych gigantów.
- Globalny fracht komplikuje się - boom dla lokalnych dostawców.
- Geopolityczne wasalstwo słabnie — szansa na reset.

# Struktura społeczna 2040: neofeudalizm

## Trzy warstwy nowego ładu:



## Różnica względem klasycznego feudalizmu



# Archipelag unikalności: strategia obronna

Polska nie wygra wyścigu skalą — może wygrać unikalnością

## Cztery filary archipelagu:

Lokalne niemobilne zasoby (rzadkie minerały, unikalne gliny, źródła termalne, bioekonomia lasów),

Wiedza rzemieślnicza niemożliwa do automatyzacji,

Sieci kooperacyjne odporne na dominację platform,

Redundancja systemowa zamiast czystej efektywności

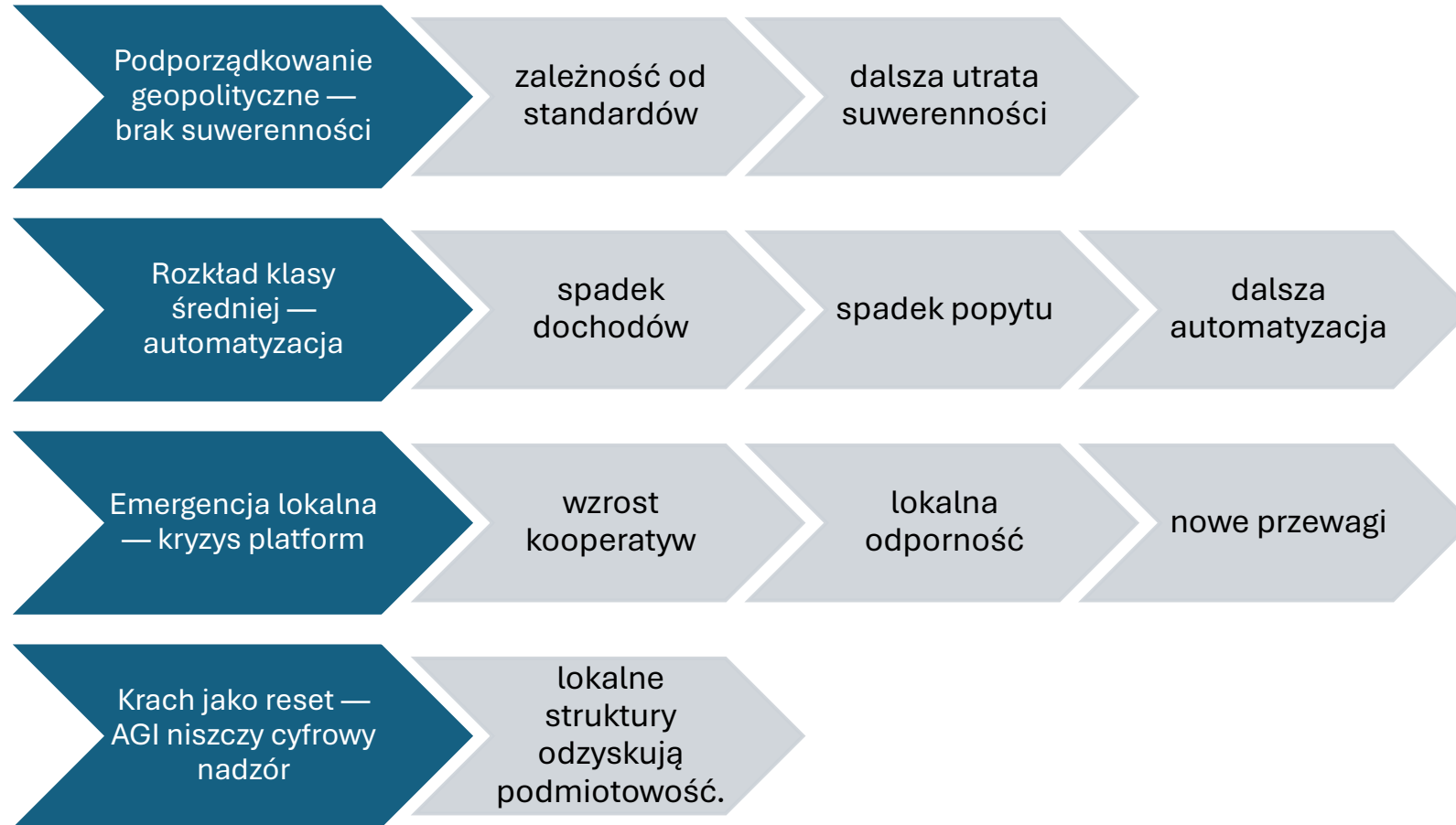
## Cel:

Równoważenie globalnej efektywności z lokalną odpornością..

# Trzy subscenariusze 2040

Subscenariusz	Prawdopodobieństwo	PKB per capita	Charakterystyka
<b>A: Peryferyjna platforma</b>	50%	60–70% śr. UE	Regres, dominacja zewnętrznych platform
<b>B: Adaptacyjna nisza</b>	30%	~70–75% śr. UE	Gospodarka unikalności 15–20% PKB
<b>C: Post-kryzysowy skok</b>	20%	75–90% śr. UE	Polska jako hub stabilności po krachu AGI

# Cztery pętle sprzężeń zwrotnych



# Imperatywy strategiczne.

Należy:

Investować w kompetencje manualne i rzemieślnicze

- zanim AI przejmie usługi profesjonalne

Zinventaryzować i chronić lokalne zasoby niemobilne

- minerały, gliny, źródła termalne, bioekonomia

Budować sieci kooperacyjne odporne na dominację platform

- przed Wielką Dezintegracją 2031–2036

Projektować redundancję systemową

- odporność ponad efektywność w infrastrukturze krytycznej

Przygotować się na kryzys AGI 2037–2038

- jako szansę, nie tylko zagrożenie

Zachować suwerenność technologiczną

- własne platformy, chipy, chmura, AI, zanim cyfrowy kataster stanie się nieodwracalny

# Konkluzja

Okno decyzyjne zamyka się w **2031 r.** — przed początkiem Wielkiej Dezintegracji. Polska stoi przed wyborem:

- świadomie budować archipelag unikalności,
- czy biernie dryfować ku roli peryferyjnej platformy dla globalnych oligopolów.

---

*„Konkurencyjność Polski nie zależy od stopnia automatyzacji — zależy od skuteczności budowy alternatywnego modelu.”*



Ministerstwo Nauki  
i Szkolnictwa Wyższego



**Polskie Towarzystwo Cyfrowe**

<http://cyfryzacja.org>

Projekt finansowany ze środków budżetu państwa, przyznanych przez Ministra Edukacji i Nauki w ramach Programu „Nauka dla Społeczeństwa II”.

Dofinansowanie: 1 467 000 zł, Całkowita wartość: 1 467 000 zł

# Postscriptum: scenariusz na jedną stronę

Scenariusz stawia **klarowną tezę**: automatyzacja i cyfryzacja nie są neutralnymi narzędziami postępu — są **mechanizmami redystrybucji władzy**. Od klasy średniej ku oligopolom technologicznym. Od suwerenności państw ku globalnym hegemonom cyfrowym. Do 2040 r. Polska przechodzi systemową transformację z gospodarki kapitalistycznej opartej na klasie średniej w **neofeudalny dualizm** — koncentrację zasobów w rękach wąskiej elity technologiczno-kapitałowej przy jednoczesnej atomizacji i pauperyzacji reszty społeczeństwa.

**Główny mechanizm** to zderzenie dwóch ekonomii, które grają według odmiennych reguł. **Ekonomia skali** — korporacyjna, algorytmiczna, globalna — obniża koszty krańcowe do zera w każdym procesie standaryzowanym: księgowość przejmuje AI w 60–70%, firmy B2B w łańcuchach dostaw eliminują algorytmy optymalizacyjne, transport autonomizują drony i statki kontenerowe. **Ekonomia unikalności** — rzemieślnicza, lokalna, niemobilna — rośnie w siłę tam, gdzie AI nie sięga: wiedza ucieleśniona w rękach, lokalne złoża rzadkich minerałów, unikalne gliny, źródła termalne, bioekonomia lasów. Wygrywa ten, kto potrafi zbudować „**archipelag unikalności**” otoczony oceanem globalnej standaryzacji.

Narracja toczy się w trzech aktach. **Akt I: Architektura podporządkowania (2025–2031)** — Polska traci suwerenność technologiczną i energetyczną: uzależnienie od LNG, braku własnych chipsetów, platform chmurowych i systemów AI. UE narzuca standardy cyfrowego raportowania działające na infrastrukturze kontrolowanej przez amerykańskie oligopole lub Chiny — tworząc „**cyfrowy kataster gospodarki**”: każda firma, transakcja i proces zostaje zmapowana i monitorowana. Paradoks: przejrzystość, ustanowiona w imię kontroli, staje się narzędziem kolonizacji. **Akt II: Wielka dezintegracja (2031–2036)** — uruchamia się śmiertelna spirala klasy średniej: spadek dochodów → spadek popytu → upadek firm usługowych → dalsza pauperyzacja. Polska zaczynała jako „montownia Europy” — teraz grozi jej degradacja do roli „wasala wasala” w strukturach UE i NATO. **Akt III: Punkt bifurkacji (2036–2040)** — w latach 2037–2038 pojawia się AGI, która przetłumaczy systemy cyberbezpieczeństwa, wywołuje masowe wycieki danych, atakuje globalne systemy logistyczne i wyzwala panikę finansową. Cyfrowy nadzór się zawiesza. Lokalne firmy działające „obok” systemu okazują się stabilniejsze od korporacyjnych gigantów. Globalny fracht się komplikuje — szansa dla lokalnych dostawców. To **moment resetu** — i jedyna szansa na wyrwanie się z neofeudalizmu.

**Trzy subscenariusze 2040:** (A) *Peryferyjna platforma* — prawdopodobieństwo 50%, PKB per capita 60–70% średniej UE, regres z obecnych ok. 75%; (B) *Adaptacyjna nisza* — 30%, rzemieślnicza gospodarka unikalności stanowi 15–20% PKB; (C) *Post-kryzysowy skok* — 20%, Polska jako hub stabilności po krachu AGI, PKB 75–90% średniej UE.